

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1359/06
06.09.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vojimira Cvijovića, predsednika veća, Branislave Apostolović, Jovanke Kažić, Milomira Nikolića i Mirjane Grubić, članova veća, u parnici tužilaca AA i BB, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog VV, radi duga, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Kruševcu Gž. br. 124/06 od 27.2.2006. godine, u sednici održanoj 6.9.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Kruševcu Gž. br. 124/06 od 27.2.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Brusu P. br. 534/05 od 18.11.2005. godine obavezan je tuženi da plati tužiocu na ime naknade štete 408.086,07 dinara sa pripadajućom zakonskom kamatom počev od 24.1.2001. godine. Odlučeno je da će o troškovima postupka naknadno biti doneta odluka.

Odlučujući o žalbi tuženog, Okružni sud u Kruševcu je presudom Gž. br. 124/06 od 27.2.2006. godine preinačio prvostepenu presudu Opštinskog suda u Brusu P. br. 534/05 od 18.11.2005. godine i odbio tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se obaveže tuženi da mu plati na ime naknade štete iznos od 408.086,07 dinara sa pripadajućom zakonskom kamatom počev od 24.1.2005. godine kao neosnovan.

Protiv navedene presude Okružnog suda u Kruševcu tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu na osnovu ovlašćenja iz člana 399. ZPP ("Službeni glasnik RS" br. 125/04 od 22.11.2004. godine, koji je stupio na snagu 23.2.2005. godine) i našao da revizija tužioca nije osnovana.

U provedenom postupku nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti. Nema ni bitne povrede iz člana 354. stav 2. tačka 12. ZPP na koju se u reviziji tužioca ukazuje, jer su razlozi o odlučnim činjenicama jasni i bez protivurečnosti, pa presuda nema nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati.

Navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

U pravosnažno okončanom postupku je utvrđeno da je tužilac AA, otac tužioca BB i da žive u zajedničkom domaćinstvu. Tužilac BB drži kafanu "GG" u DD, a Toma se bavi uzgajanjem stoke, teladi i ovaca na farmi koja je udaljena od kuće 3km. Obojica se povremeno bave poljoprivrednim poslovima. Godine 1999. tužilac AA je kupio vozilo "___" u LL, i kako nije imao položen vozački ispit dao je svom sinu BB da upotrebljava ovo vozilo, za sve potrebe porodičnog domaćinstva. Tokom 2001. godine BB je ovo vozilo više puta davao ĐĐ, EE, ŽŽ i ZZ, jer je imao sa njima dogovor da oni kupuju cigarete u II, s tim što će jedan deo cigareta dati njemu, a drugi deo zadržati za sebe. Ove cigarete često su skladištene u kući koja se nalazila pored porodične kuće tužioca ali koja nije njegovo vlasništvo. Januara meseca 200. godine BB je "___" dao tuženom ŽŽ u istom cilju radi kupovine i šverca cigareta iz II. Tuženi je zajedno sa ĐĐ, EE i ZZ, odveo cigarete u količini od 2.999 boksova u selo JJ, radi prodaje KK za iznos do 14.125 DM. Zbog ovog učinjenog krivičnog dela nedozvoljene trgovine krivično su odgovarali i osuđeni ovde tuženi i ostali koji su u tom poslu učestvovali. Tužilac BB je znao čime se bavi ŽŽ, a znao je i kada mu je kritičnom prilikom "___" dao na korišćenje u nedozvoljene svrhe za šverc cigareta. Ovo vozilo je 24.1.2001. godine oduzeto kao sredstvo izvršenja krivičnog dela i predato državi.

Imajući u vidu ovako utvrđeno činjenično stanje drugostepeni sud je pravilno primenio materijalno pravo.

Zakonom o obligacionim odnosima članom 163. stavom 1. je propisano je da ko na svoju štetu dozvoli drugome preduzimanje neke radnje ne može od njega zahtevati naknadu štete prouzrokovane tom radnjom. Po ovoj odredbi ko na svoju štetu dozvoli drugome preuzimanje neke radnje, kao što su tužiocu dozvolili tuženima da njihovim kolima švercuju cigareta, odnosno izvršenju krivičnog dela, ne mogu tražiti da se tuženi obavežu na naknadu štete, jer je ona nastala iz zabranjenog posla.

Navodima revizije ne dovodi se u sumnju zakonitost pobijane drugostepene odluke, jer tužilac Toma i njegov sin tužilac BB žive u zajedničkom domaćinstvu odnosno imaju zajednicu života i rada. Tužilac AA je kupio vozilo za koje je u momentu kupovine znao da ne može da upravlja njime jer nema vozačku dozvolu, pa ga je dao svom sinu da ga koristi za potrebe porodičnog domaćinstva i to na neograničeno korišćenje. Upravo je tužilac Boban

neograničeno koristio vozilo i za nedozvoljene potrebe - šverc cigareta, u kom švercu je to vozilo i oduzeto od strane države kao sredstva izvršenja krivičnog dela. Stoga tužilac Toma ne može tražiti da se tuženi obaveže da mu štetu nadoknade.

Drugostepeni sud je u svojoj odluci dao dovoljne i jasne razloge koje u svemu kao pravilne i potpune prihvata i Vrhovni sud, pa je na osnovu odredbe člana 405. ZPP odlučeno kao u izreci ove presude.

Predsednik veća - sudija

Vojimir Cvijović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SM